

Club Marpen

2010

Beszámoló

2010-ben öt YBL-ös fenegyerek képviselte a magyarokat a Club Marpen szervezésében. A helyszín ezúttal Nanclars volt, és augusztus 3-tól 20-ig tartott a tábor. Egy életre szóló élmény maradunk számára.

Utazás

A lehetőséggel élve az autótutat választottuk. Így ez a túra korántsem csak Nanclarsról szólt, esetünkben az útba eső látványosságokon túl szóba jöttek kitérők is. Odafelé azzal jutalmaztuk magunkat, hogy előre lefoglalt szállásokban töltöttünk több éjszakát is. Egyet Jesoloban, ami kiindulópont volt a velencei városnézésünkhöz, ám előtte a tengert rohantuk meg. Estére pedig a parti homokban sodródtunk szánt szándékkal egy elég fergeteges buliba. Illetve kettőbe.

Nizzában két éjszakára regisztráltunk, de a másodikon már kora hajnalban továbbindultunk Nanclarsba. (Útba ejtettük a Pont du Gard-t.) Nizzából tudtuk kényelmesen elérni Monacot és Cannes-t.

Amikor a táborban két szabadnap követte egymást, úgy döntöttünk, végrehajtjuk a bilbaoi kiruccanást. Menet Biarritzban élveztük a nyílt óceán hullámain, jövet San Sebastianban szörfüztünk, helyben pedig a hírhedt Loft nevű bárban tomboltunk hajnalig.

A tábor végén Svájcban át vezető útvonalat jelöltünk ki Magyarország felé, így jöhetett szóba München, Schwangau, Genf, Lausanne, Montreux, Annecy. Külön napot szántunk a hegymászásra, 3800m-ig jutottunk (Aiguille du Midi), onnan tudtuk a legjobban rálátni a 4810m magas Mont Blancra. Nem maradhatott el a hűvös hegyi tóban való megmártózás sem. Itt kell megemlíteni, hogy a hazafelé már nem szálltunk meg sehol, aludhattunk útközben, vagy a kocsi mellett hálósákban, és fürdésre (valamint vizibiciklizésre) alkalmasnak találtuk az Annecy tavat is. Ennek megfelelően már 30-án útnak indultunk, búcsút pedig 22-én vettünk egymástól.

Kényelmetlen öten egy kocsiban leutazni 6100 km-t, de megszoktuk; éppenséggel ajánljuk. Franciaországban lehet boldogulni drága autópályák nélkül is, Svájcban azonban ügyelni kell az apró hegyi szerpentinekre, a nagy elővigyázatosság ellenére facsarta orrunkat a fékszag.

Minden felmerülő útiköltségről erősen ajánlott számlát kérni!

Tábor

A munka hivatalosan reggel 9-kor kezdődött és 1-ig tartott, de elég volt 8:58-ra állítani az ébresztőt, így még egy kényelmesebb reggelizés is belefért úgy, hogy még mindig elsőként érhattünk ki a közeli vityillóhoz, melyet helyre kellett pofoznunk. 11-kor tízóraiztunk egyet, ami szintén 30-40 percet vont le a teljes munkaidőből, úgyhogy napi kevesebb mint három órányi munkával nem jutottunk el a kulcsrakész állapotig. Ráadásul a többi nemzet emberei túlnyomó többségben érettségi körüli leányok voltak (franciák, csehek, spanyolok), így joggal neveztük el magunkat igen korán „Hard Worker”-eknek. A népszerű „Jafette” jelző ezzel szemben mindenkit megilletett. Úgy harangozták be vezetőink, hogy három munkanap után jön pihenőnap, ám valójában soha nem dolgoztunk három egymást követő napon.

A vállalt feladat egy tipikus helyi 200 évesnél is idősebb kőház lakhatóvá tétele volt. Ez magában foglalt kapálást, falbontást és -rakást, lom- és romeltakarítást, malterkeverést, hangulatkeltést. A tetőt csak eltávolítani volt időnk.

Másodrendű tennivalóként a környéken igen népszerű mosómedencék egyikének kipucolását tűzték ki.

Délutánonként és a szünnapokon minket is lelkesítettek vagy terheltek a legkülönbözőbb programokkal, mint például a Hennessy gyár látogatása, fürdés az óceánban, bányalátogatás, illetve játékok, fesztivállátogatások, vagy készülés a nagy összemzeti Club Marpen-es találkozóra (indulóval, vicces feladatokkal), ahová a többi tábor önkéntesei is jöttek.

Az élelmezésen mi szintén észrevettünk egy árnyalatnyi megszorítást vagy annak egy erőtlen szándékát, de voltak üdítő kivételek, meg kiváltképp, amikor mi voltunk a „kitchen team”, az egész tábor kiterült a jóllakottságtól, és mindenkinek csorgott a könnye a gyönyörtől. Higiénias téren megfigyeltünk némi franciás lezserséget, de szem előtt tartottuk, hogy falun vagyunk, nem pedig a Szilícium-völgyben. Elképedtünk, hogy milyen rozzant kocikkal tudott néha előállni a szervezők lelkes csapata egy-egy utazós program kapcsán, de ezt inkább élveztük, és úgymond kaptunk az alkalmon.

Elcsüggedni azon kezdtünk, hogy olyan világvége falu öregecske házban volt a szállás, ahol féltő volt, hogy a villany sincs bevezetve, hamarosan viszont kiderült, hogy az épületben van a polgármester irodája, és semmiben nincs hiány, wifi éppúgy van, mint meleg víz. (Érdeemes laptopot vinni.)

Fekhelynek az emeleten a padló és szivacsok szolgáltak, de erre számíthattunk, még kevésbé volt zavaró, amikor előfordult, hogy fel se mentünk éjjelre aludni. A viszonylag kevés mosdóból fakadóan kezdetben akadtak nehézségek, amikre válaszul rájöttünk, hogy nem is vagyunk olyan szégyenlősek.

A programok, amikkel ugye az unalomnak akarták elejét venni, néha túlbuzgóaknak tünnek; nálunk unatkozásról szó nem lehetett: szabadidőnkben remekül elfoglaltuk magunkat. Sajnáltuk, hogy a többiek elég önmegtartóztató estékkel zártak, ritkán sikerült bárkit is est-éjjeli bulizásra marasztalni a derék francia Vincenten kívül, pedig minden alkalommal kísérletet tettünk rá. Észrevehető volt némi klikkesedés az egyes nemzeteket tekintve, de a szándék megvolt, egyenesen sportot űztünk a fontosnak tartott kifejezések közkinccsé tételéből. Minden ország papírokat írt tele és ragasztott ki szavakkal és a jelentésükkel. Ezen felül sokan új becenévvel is gazdagodtak.

Mindennapjainkat izgalmasabbá tette 1-2 lopás eset, ahol elég egyértelmű volt az elkövető kiléte, hiszen a parfümlopás után messziről érezni lehetett rajta az ismert illatot, tehát inkább volt komikus, mintsem közösségbomlasztó.

Club Marpen

Akit ezek után még biztatni kell, hogy vágjon bele, már most le van maradva. Itt már arra hívjuk fel a figyelmet, hogy megfontolandó sok más nyári programot, ajánlatot visszautasítani a Club Marpen javára. Nem csak a kaland és a hangulat páratlan, fontos, hogy addig ismeretlenekkel éljük meg mindezt a három hetet, és hazatérve hirtelen ők a legbizalmasabb ismerősök. A honvágy tárgya pedig Nanclars.

Hegyesi László

Oláh Attila

Prózsa János Csaba

Szathmári Miklós

Ulmann István

Velence

Monaco

Cannes

Cannes

Cannes

Cannes

Pont du Gard

Pont du Gard

Pont du Gard

Pont du Gard

A Nanclars-i csapat

Munkaterület

Feketemosó

Hard Workers

A polgármester, a falulakók, háttérben a szállás

Hennessy konyakgyár (Cognacban)

Éjjeli légyfogás

La Rochelle

Biarritz

Bilbao

Bilbao

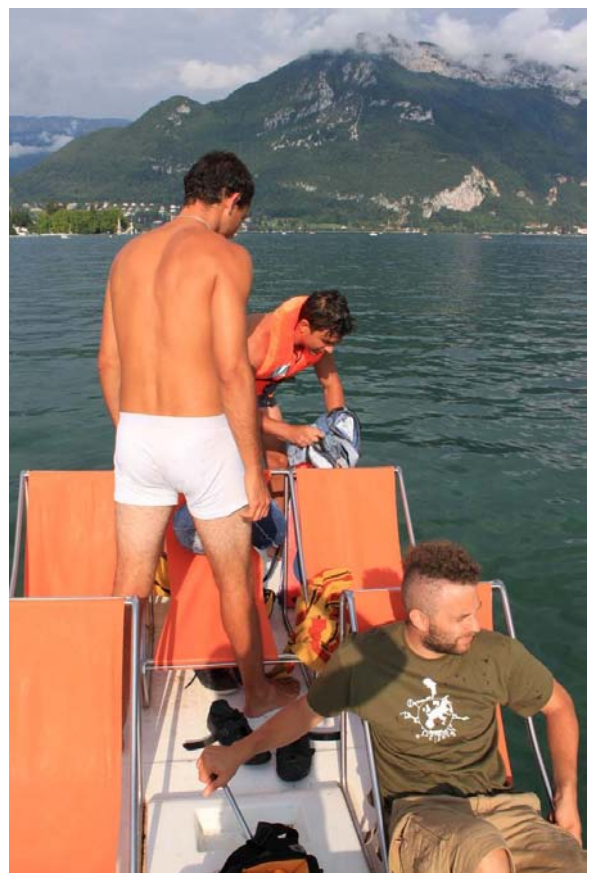
San Sebastian

Utolsó Nanclars

Úton

Vizibiciklin

A Mont Blancnál

Oktoberfest főpróba